

Kristin Jacobsson (C)

Jan Jönsson (L)

Andréa Hedin (M)

Skrivelse om arbetet mot könsstypning i Stockholms stad

Könsstypning är ett allvarligt övergrepp och brott, men framför allt är det ett enormt svek mot flickors rätt till sin egen kropp och sin egen framtid. Samtidigt vet vi att det här är en fråga som alltför ofta hamnar i skymundan. Många flickor bär på erfarenheter i tysthet. Andra riskerar att föras utomlands under lov för att bli könsstypade. Det är inte acceptabelt.

Västerås stad har visat att det går att arbeta systematiskt och förebyggande. Genom att ställa strukturerade frågor i elevhälsans samtal har man fått en tydligare bild av omfattningen. Man har tagit fram konkreta rutiner för skolpersonal och lathundar för hur samtal kan föras med både elever och vårdnadshavare. Det handlar om att våga se verkligheten och ge professionen rätt verktyg att hjälpa dessa flickor.

Västerås arbetssätt signalerar något viktigt: Att barns rättigheter går före tystnadskultur och beröringsskräck. Stockholms stad är Sveriges största kommun. Här bor flickor från hela världen. Det innebär också ett ansvar. Att arbeta strukturerat mot könsstypning är en del av det bredare arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck. Det kräver mod, kunskap och tydligt politiskt ledarskap.

Barns rättigheter måste alltid stå över kulturella eller sociala normer. Inga traditioner kan väga tyngre än flickors rätt till sin egen kropp.

Mot denna bakgrund önskas svar på följande frågor:

1. Har socialtjänsten i Stockholms stad en samlad strategi för att förebygga och upptäcka könsstypning samt hantera oro och anmälningar kopplade till risk?
2. Hur säkerställs att barn som misstänks vara utsatta eller i riskzon snabbt får ett samordnat stöd utan att bollas mellan olika enheter?
3. Avser socialnämnden att stärka det förebyggande arbetet inför exempelvis utlandsresor där risk kan föreligga, och i så fall hur?